त्रयोदशः पाठः विश्वशान्तिः

[पाठेऽस्मिन् संसारे वर्तमानस्य अशान्तिवातावरणस्य चित्रणं तत्समाधानोपायश्च निरूपितौ । देशेषु आन्तरिकी वाह्या च अशान्तिः वर्तते । तामुपेक्ष्य न कश्चित् स्वजीवनं नेतुं समर्थः । सेयम् अशान्तिः सार्वभौमिकी वर्तते इति दुःखस्य विषयः। सर्वे जनाः तया अशान्त्या चिन्तिताः सन्ति । संसारे तन्तिवारणाय प्रयासाः क्रियन्ते ।]

वर्तमाने संसारे प्रायशः सर्वेषु देशेषु उपद्रवः अशान्तिर्वा दृश्यते । क्वचिदेव शान्तं वातावरणं वर्तते । क्वचित् देशस्य आन्तरिकी समस्यामाश्रित्य कलहो वर्तते, तेन शत्रुराज्यानि मोदमानानि कलहं वर्धयन्ति । क्वचित् अनेकेषु राज्येषु परस्परं शीतयुद्धं प्रचलित । वस्तुतः संसारः अशान्तिसागरस्य कूलमध्यासीनो दृश्यते । अशान्तिशच मानवताविनाशाय कल्पते । अद्य विश्वविध्वंसकान्यस्त्राणि बहून्याविष्कृतानि सन्ति । तैरेव मानवतानाशस्य भयम् ।

अशान्तेः कारणं तस्याः निवारणोपायश्च सावधानतया चिन्तनीयौ । कारणे ज्ञाते निवारणस्य उपायोऽपि ज्ञायते इति नीतिः । वस्तुतः द्वेषः असिहष्णुता च अशान्तेः कारणद्वयम् । एको देशः अपरस्य उत्कर्षं दृष्ट्वा द्वेष्टि, तस्य देशस्य उत्कर्षनाशाय निरन्तरं प्रयतते । द्वेषः एव असिहष्णुतां जनयित । इमौ दोषौ परस्परं वैरमुत्पादयतः । स्वार्थश्च वैरं प्रवर्धयित । स्वार्थप्रेरितो जनः अहंभावेन परस्य धर्मं जाति सम्पत्ति क्षेत्रं भाषां वा न सहते । आत्मन एव सर्वमन्कृष्टमिति मन्यते। राजनीतिज्ञाश्च अत्र विशेषेण प्रेरकाः । सामान्यो जनः न तथा विश्वसन्निप बलन प्रेरितो जायते । स्वार्थोपदेशः बलपूर्वकं निवारणीयः। परोपकारं प्रति यदि प्रवृत्तिः उत्पाद्यते तदा सर्वे स्वार्थं त्यजेयुः । अत्र महापुरुषाः विद्वांसः चिन्तकाश्च न विरलाः सन्ति । तेषां कर्तव्यमिदं यत् जने-जने, समाजे-समाजे, राज्ये-राज्ये च परमार्थं वृत्तिं जनयेयुः ।

शुष्कः उपदेशश्च न पर्याप्तः, प्रत्युत तस्य कार्यान्वयनञ्च जीवनेऽनिवार्यम् । उक्तञ्च – ज्ञानं भारः क्रियां विना। देशानां मध्ये च विवादान् शमयितुमेव संयुक्तराष्ट्रसंघप्रभृतयः संस्थाः सन्ति । ताश्च काले-काले आशङ्कितमपि विश्वयुद्धं निवारयन्ति । भगवान् बुद्धः पुराकाले एव वैरेण वैरस्य शमनम् असम्भवं प्रोक्तवान् । अवैरेण करुणया मैत्रीभावेन च वैरस्य शान्तिः भवतीति सर्वे मन्यन्ते । भारतीयाः नीतिकाराः सत्यमेव उद्घोषयन्ति –

अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम् । उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकम् ॥

परपीडनम् आत्मनाशाय जायते, परोपकारश्च शान्तिकारणं भवति । अद्यापि परस्य देशस्य संकटकाले अन्ये देशाः सहायताराशिं सामग्रीं च प्रेषयन्ति इति विश्वशान्तेः सूर्योदयो दृश्यते ।

शब्दार्थाः

अथवा अथवा वा सहारा लेकर आश्रित्य अवलम्ब्य मोदमानानि प्रसन्नानि आनन्दित विवादम् झगडा कलहम् बढाते हैं वर्धयन्ति शीतयुद्ध (Cold war) शीतयुद्धम् प्रच्छन्नयुद्धं तटम् किनारा क्लम् विध्वंसकानि -नष्ट करने वाले नाशकानि

विश्वसन्नपि = विश्वसन् + अपि

परोपकारम् = पर + उपकारम्

कार्यान्वयनञ्च = कार्यान्वयनम् + च

जीवनेऽनिवार्यम् = जीवने + अनिवार्यम्

क्तञ्च = उक्तम् + च

भवतीति = भवति + इति

वेति = वा + इति

वसुधैव = वसुधा + एव

अद्यापि = अद्य + अपि

परोपकारश्च = पर + उपकार: +च

समास:

अशान्तिः - न शान्तिः (नञ् समासः)

महापुरुषः - महान् चासौ पुरुषः (कर्मधारयः)

शत्रुराज्यानि - शत्रो: राज्यानि (षष्ठी तत्पुरुष:)

अशान्तिसागर: - अशान्ते: सागर: (षष्ठी तत्पुरुष:)

शीतयुद्धम् - शीतं (प्रच्छनं) च तद् युद्धम् (कर्मधारयः)

स्वार्थोपदेश: - स्वार्थस्य उपदेश: (षष्ठी तत्पुरुष:)

परोपकार: - परस्य उपकार: (षष्ठी तत्पुरुष:)

विश्वशान्तिः - विश्वस्य शान्तिः (षष्ठी तत्पुरुषः)

असम्भवम् - न सम्भवम् (नञ् समासः)

स्वार्थप्रेरित: - स्वार्थेन प्रेरित : (तृतीया तत्पुरुष:)

सूर्योदयः - सूर्यस्य उदयः (षष्ठी तत्पुरुषः)

परपीडनम् - परस्य पीडनम् (षष्ठी तत्पुरुषः)

पीयूषम् (107)

मानवताविनाशाय - मानवतायाः विनाशः, तस्मै (षष्ठी तत्पुरुषः)

बलपूर्वकम् - बलं पूर्वं यस्य तथाभूतम् - बहुव्रीहिः (क्रियाविशेषण)

प्रकृतिप्रत्ययविभागः

आश्रित्य = आ + श्रि + ल्यप्

दृष्ट्वा = दृश् + त्वा

उत्कृष्टम् = उत् + कृष् + क्त

उक्तम् = वच् + क्त

शमयितुम् = शम + णिच् + तुमुन्

शमनम् = शम् + ल्युट्

नीति: = नी + क्तिन्

शान्तिः = शम् + क्तिन्

उत्कर्ष: = उत् + कृष् + घञ्

भयम् = भी + अच्

 \dot{y} रित: = $y + \dot{z}$ + कत

भार: = भृ + घञ्

अभ्यासः

(मौखिकः)

1. एकपदेन उत्तरं वदत -

- (क) शत्रुराज्यानि किं वर्धयन्ति ?
- (ख) अनेकेषु राज्येषु परस्परं कि प्रचलति ?
- (ग) सर्वे किं त्यजेयुः ?
- (घ) वैरेण कस्य शमनम् असम्भवम् ?
- (ङ) क्रियां विना कि भार: ?

पीयूषम् (108)

 निम्नलिखितानां पदानां प्रकृतिप्रत्ययविभागं वदत – नीति: , उक्तम् , दृष्ट्वा , शमनम् , आश्रित्य

अभ्यासः

(लिखित:)

- अधोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि संस्कृतभाषायां लिखत
 - (क) अशान्तिसागरस्य कूलमध्यासीनः कः दृश्यते ?
 - (ख) अद्य विध्वंसकानि कानि आविष्कृतानि सन्ति ?
 - (ग) अशान्तेः कारणद्वयं किम् अस्ति ?
 - (घ) असिंहच्णुतां क: जनयित ?
 - (ङ) कः बलपूर्वकं निवारणीयः ?
- अधोलिखितपदानां स्ववाक्येषु संस्कृते प्रयोगं कुरुत –
 अयम् , अशान्तिः , मैत्री , उत्कर्षम् , प्रेरकः , परोपकारः ।
- 3. सन्धिवच्छेदं कुरुत -

परोपकारः, निवारणोपायश्च, विश्वसन्नपि, उक्तञ्च, भवतीति, वसुधैव, जीवनेऽनिवार्यम् ।

- अधोलिखितेषु वाक्येषु रेखाङ्कितपदानि आधारीकृत्य प्रश्निनर्माणं कुरुत
 - (क) कारणे ज्ञाते निवारणस्य उपायोऽपि ज्ञायते ।
 - (ख) सर्वेषु देशेषु अशान्तिः दृश्यते ।
 - (ग) स्वार्थः वैरं प्रवर्धयति ।
 - (घ) राजनीतिज्ञाः अत्र विशेषेण प्रेरकाः ।
 - (ङ) सामान्यो जनः न तथा विश्वसन्निप बलेन प्रेरितो जायते ।

- अधोलिखितानां पदानां प्रकृतिप्रत्ययविभागं कुरुत –
 उक्तम् , नीतिः , भारः , शमनम् , शान्तिः , आश्रित्य
- अद्योलिखितपदेषु मूलशब्दं विभिक्तं वचनं च लिखत -अशान्तेः , बलेन , महापुरुषाः , वैरस्य , दोषौ , अपरस्य , संकटकाले ।
- अधोलिखितानि वाक्यानि बहुवचने परिवर्तयत –
 उदाहरणम् एकवचने महापुरुषः अस्ति ।
 बहुवचने महापुरुषाः सन्ति ।
 - (क) विद्वान् कथयति ।
 - (ख) जन: जानाति ।
 - (ग) भारतीयः नीतिकारः उद्घोषयित ।
 - (घ) देश: प्रेषयति ।
 - (ङ) सः उत्कृष्टं मन्यते ।
 - (च) त्वं कुत्र गच्छसि ?
- स्तम्भद्वये लिखितानां विपरीतार्थंकशब्दानां मेलनं कुरुत –

क ख

स्वार्थः '- विशेषः

बलम् - परमार्थः

सामान्यः – अपकर्षः

उत्कर्षः - निर्बलम्

द्वेष: - उष्णम्

शीतम् – निर्माणम्

विध्वंसम् – मित्रता

9. कोष्ठान्तर्गतानां शब्दानां साहाय्येन रिक्तस्थानानि पूरयत -

(क्वचिदपि , वैरस्य , विरला:, सावधानतया, पर्याप्त:)

- (क) अशान्ते: कारणं तस्या: निवारणोपायश्च """ चिन्तनीयौ ।
- (ख) अवैरेण करुणया मैत्रीभावेन च शान्ति: भवति ।
- (ग) अत्र महापुरुषा: "" सन्ति ।
- (घ) शुष्क: उपदेश: न।
- (ङ) भान्तं वातावरणं वर्तते ।

योग्यताविस्तारः

पठितपाठेन विश्वशान्तये जनजागरणं कर्त्तुं प्रयासः कृतः । अस्य पाठस्य सन्देशः अयमेव अस्ति यत् शान्त्या एव विश्वकल्याणं भवेत् । किन्तु नानाकारणैः सम्प्रति संसारे अशान्तिः अनुभूयते । द्वेषः असिहष्णुता , अविश्वासः , असंतोषः , स्वार्थः चादयः दुर्गुणाः प्रवृद्धाः सन्ति । ततः कृतः शान्तिः ? शान्तिः भारतीयदर्शनस्य मूलतत्त्वमस्ति । इयं शान्तिः धर्ममूला चास्ति । ''धर्मो रक्षति रक्षितः'' इति प्राचीनः सन्देशः विश्वस्य अस्तित्व – रक्षणाय प्रेरयित । धर्मस्य दश लक्षणानि सन्ति – धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचिमिन्द्रियनिग्रहः । धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम् ॥

क्रियानुशीलनम् :

आगच्छन्तु ! वयं सर्वे शिक्षकाः छात्राश्च समये - समये किमपि किमपि कुर्याम !

- (क) इतिहासशिक्षकस्य सहयोगेन प्रथमविश्वयुद्धस्य द्वितीयविश्वयुद्धस्य च पृष्ठभूमिं जानीयाम,
 तयो: दुष्परिणामान् अवगच्छाम ।
- (ख) आधुनिकसमये विविधस्तरेषु अशान्तेः यद् वातावरणं निर्मीयमाणं दृश्यते, तस्य कारणानि परिस्थितिञ्च अवगच्छाम ।
- अस्माभिः समाजस्तरे जातिभेदस्य, सम्प्रदायभेदस्य, धर्मभेदस्य, वर्गभेदस्य, क्षेत्रभेदस्य च आधारेण जायमानानाम् अशान्तिकारणानां निराकरणाय प्रेरकाः कार्यक्रमाः आयोजनीयाः ।